Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (sedmého senátu)

2. dubna 2020*

„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2003/55/ES – Společná pravidla pro vnitřní trh se zemním plynem – Ochrana spotřebitele – Článek 3 odst. 3 a příloha A písm. b) – Průhlednost týkající se smluvních podmínek – Povinnost informovat spotřebitele včas a přímo o zvýšení sazby“

Ve věci C-765/18,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Landgericht Koblenz (zemský soud v Koblenci, Německo) ze dne 1. října 2018, došlým Soudnímu dvoru dne 6. prosince 2018, v řízení

Stadtwerke Neuwied GmbH

proti

RI,

SOUDNÍ DVŮR (sedmý senát),

ve složení P. G. Xuereb (zpravodaj), předseda senátu, T. von Danwitz a A. Kumin, soudci,

generální advokát: H. Saugmandsgaard Øe,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

– za Stadtwerke Neuwied GmbH J. Müllerem, Rechtsanwalt,

– za Evropskou komisi O. Beynet a M. Noll-Ehlersem, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

* Jednací jazyk: němčina.

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 3 odst. 3 ve spojení s přílohou A písm. b) a c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/55/ES ze dne 26. června 2003 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem a o zrušení směrnice 98/30/ES (Úř. věst. 2003, L 176, s. 57).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společností Stadtwerke Neuwied GmbH jakožto dodavatelem plynu a jejím zákazníkem RI ve věci zaplacení nedoplatků po několikerém zvýšení ceny plynu.

Právní rámec

Unijní právo

3 Body 2 a 3 odůvodnění směrnice 2003/55 zní následovně:

„(2) Zkušenosti získané při provádění uvedené směrnice svědčí o přínosu, který může přinést vnitřní trh se zemním plynem v podobě zvyšování efektivity, snižování cen, vyšší úrovně poskytovaných služeb a růstu konkurenceschopnosti. Přetrvávají však významné nedostatky a prostor pro zlepšení fungování trhu, a zejména jsou nutná opatření k zajištění stejných podmínek pro všechny a k zabránění zneužívání dominantního postavení a bezohledného chování, spolu se zabezpečením nediskriminačních přepravních a distribučních sazeb, prostřednictvím přístupu k soustavě na základě sazeb zveřejňovaných před jejich vstupem v platnost, jakož i zabezpečením ochrany práv malých a ohrožených zákazníků.

(3) Evropská rada na zasedání v Lisabonu ve dnech 23. a 24. března 2000 vyzvala k urychlené práci na dotvoření vnitřního trhu v elektroenergetice a plynárenství a k urychlení liberalizace těchto odvětví s cílem dosáhnout plně funkčního vnitřního trhu v těchto oblastech. Evropský parlament v usnesení ze dne 6. července 2000 k druhé zprávě Komise o stavu liberalizace trhů s energií požádal Komisi, aby přijala podrobný časový plán, v rámci nějž by měly být uskutečňovány přesně definované cíle, aby se postupně dosáhlo úplné liberalizace trhu s energií.“

4 Bod 27 odůvodnění této směrnice zní takto:

„Plnění požadavků kladených na veřejné služby je základním požadavkem této směrnice a je důležité, aby tato směrnice, která bere v úvahu cíle ochrany spotřebitelů, bezpečnosti dodávek, ochrany životního prostředí a stejné úrovně hospodářské soutěže ve všech členských státech, stanovila společné minimální normy dodržované všemi členskými státy. Je důležité, aby požadavky na veřejné služby mohly být vykládány na vnitrostátním základě, berouce v úvahu vnitrostátní podmínky a za podmínky dodržování [unijního] práva […]“

5 Článek 2 směrnice 2003/55 obsahuje následující definice:

„Pro účely této směrnice se rozumí:

[…]

25) ‚zákazníky v domácnostech‘ zákazníci nakupující zemní plyn pro vlastní potřebu v domácnosti;

[…]

27) ‚konečným spotřebitelem' zákazník nakupující zemní plyn pro vlastní potřebu;

[…]"

6 Článek 3 uvedené směrnice, nadepsaný „Povinnosti veřejné služby a ochrana spotřebitele", v odstavci 3 stanoví:

„Členské státy přijmou vhodná opatření na ochranu konečných spotřebitelů a na zabezpečení její vysoké úrovně, a zejména zabezpečí, aby existovaly dostatečné záruky na ochranu ohrožených spotřebitelů, včetně opatření na zabránění jejich odpojení. V této souvislosti mohou členské státy přijmout vhodná opatření na ochranu konečných spotřebitelů z odlehlých oblastí připojených k plynárenské soustavě. Členské státy mohou určit dodavatele poslední instance pro zákazníky připojené k plynárenské soustavě. Členské státy zabezpečí vysokou úroveň ochrany zákazníka, zejména s ohledem na průhlednost týkající se smluvních podmínek, obecných informací a mechanismů řešení sporů. Členské státy zajistí, aby oprávněný zákazník byl skutečně schopen přejít k jinému dodavateli. Tato opatření musí zahrnovat opatření uvedená v příloze A, alespoň pokud jde o zákazníky v domácnostech."

7 Příloha A téže směrnice stanoví opatření na ochranu spotřebitele takto:

„Aniž jsou dotčeny [unijní] předpisy […] o ochraně spotřebitele, zejména směrnice 97/7/ES Evropského parlamentu a Rady [ze dne 20. května 1997 o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených na dálku – Prohlášení Rady a Evropského parlamentu k čl. 6 odst. 1 – Prohlášení Komise k čl. 3 odst. 1 první odrážce (Úř. věst. 1997, L 144, s. 19)] a směrnice Rady 93/13/ES [ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. 1993, L 95, s. 29)], měla by opatření uvedená v článku 3 zákazníkům zabezpečit, aby:

[…]

b) dostávali přiměřené informace o každém úmyslu změnit smluvní podmínky a informace o svém právu na odstoupení v případě jejího vypovědění. Poskytovatelé služeb svým zákazníkům přímo a včas oznamují každé zvýšení poplatků, nejpozději jedno běžné zúčtovací období poté, co zvýšení nabude účinku. Členské státy zajistí, aby zákazníci mohli svobodně odstupovat od smluv, pokud nesouhlasí s novými podmínkami, které jim oznámil jejich poskytovatel služeb v odvětví zemního plynu;

c) dostávali průhledné informace o uplatňovaných cenách a sazbách a o standardních podmínkách týkajících se přístupu a používání služeb v odvětví zemního plynu;

[…]"

Německé právo

8 Ustanovení § 36 odst. 1 a 2 Energiewirtschaftsgesetz (zákon o zásobování elektrickou energií a plynem, dále jen „EnWG") zní takto:

„Povinnost základního zásobování

(1) Dodavatelé energie jsou v oblastech distribuční sítě, ve kterých zajišťují základní zásobování zákazníků v domácnostech, povinni zveřejnit všeobecné podmínky a tarify nízkonapěťového nebo nízkotlakého zásobování a zveřejnit je na internetu, jakož i zásobovat všechny zákazníky v domácnostech za těchto podmínek a za tyto ceny. Povinnost základního zásobování se neuplatní v případech, kdy zásobování není z hospodářských důvodů pro dodavatele energie proveditelné.

(2) Základními dodavateli podle odstavce 1 jsou dodavatelé energie, kteří zásobují většinu zákazníků v domácnostech v oblasti všeobecného zásobování […]“

9 Ustanovení § 1 odst. 1 Verordnung über allgemeine Bedingungen für die Gasversorgung von Tarifkunden (nařízení o všeobecných podmínkách dodávek plynu pro tarifní odběratele) ze dne 21. června 1979 (BGBl. 1979 I, s. 676) (dále jen „AVBGasV“) 1979 I, s. 676) (dále jen „AVBGasV“) zní takto:

„Podmínky, podle nichž jsou dodavatelé plynu povinni […] připojit jakoukoliv osobu ke své distribuční síti a poskytovat dodávky podle obecných sazeb, jsou upraveny v § 2 až § 34 tohoto nařízení. Uvedené podmínky jsou nedílnou součástí smlouvy o dodávkách.“

10 Podle § 4 odst. 2 AVBGasV nabývají změny všeobecných podmínek a obecných sazeb účinku až po jejich zveřejnění.

11 Ustanovení § 32 odst. 1 a 2 AVBGasV stanoví:

„(1) Smluvní vztah trvá nepřetržitě tak dlouho, dokud nebude vypovězen jednou ze stran s výpovědní dobou jednoho měsíce, která uplyne ke konci kalendářního měsíce […]

(2) V případě změny obecných sazeb nebo změny všeobecných podmínek dodavatelem plynu v rámci tohoto nařízení může zákazník smlouvu vypovědět ke konci kalendářního měsíce následujícího po zveřejnění, s výpovědní dobou v trvání dvou týdnů.

[…]“

12 AVBGasV bylo zrušeno Gasgrundversorgungsverordnung (nařízení o základních dodávkách plynu) ze dne 26. října 2006 (BGBl. 2006 I, s. 2396), ve znění zákona ze dne 29. srpna 2016 (BGBl. 2016 I, s. 2034). Ustanovení § 5 odst. 2 a 3 nařízení o základních dodávkách plynu stanoví:

„(2) Všechny změny tarifů a dodatečných podmínek vstupují v platnost na začátku měsíce za podmínky, že byly zveřejněny alespoň šest týdnů předtím. Základní dodavatel je povinen současně se zveřejněním zaslat svým zákazníkům dopis oznamující zamýšlené změny a zveřejnit je na svých internetových stránkách; v tomto rámci musí upřesnit rozsah, důvody a podmínky změny a jasně uvést odkaz na práva zákazníka podle odstavce 3, jakož i informace uvedené v § 2 odst. 3 první větě bodu 7.

(3) Při změně tarifů nebo dodatečných podmínek má zákazník právo smlouvu vypovědět bez výpovědní lhůty ke dni vstupu uvedených změn v platnost […]“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

13 Stadtwerke Neuwied je dodavatelem zemního plynu, který je zřízen ve formě společnosti založené podle německého soukromého práva, která však jakožto obecní podnik pověřený poskytováním služeb obecného zájmu ve prospěch územní veřejnoprávní korporace podléhá dohledu státu, přičemž město Neuwied (Německo) je jeho jediným společníkem a starosta tohoto města je členem jeho dozorčí rady.

14 RI je zákazníkem Stadtwerke Neuwied od 28. července 2004. Tento dodavatel plynu splnil své povinnosti poskytovatele v rámci smlouvy o základním zásobování. Mezi lednem 2005 a zářím 2011 přistoupila společnost Stadtwerke Neuwied ke zvýšení sazeb odpovídajícímu zvýšení nákladů na pořízení zemního plynu, přičemž zohlednila úspory dosažené v jiných oblastech odvětví zemního plynu. Nyní požaduje, aby RI zaplatil částku 1 334,71 eura odpovídající nedoplatkům dlužným

z důvodu těchto úprav sazeb. RI nebyl o uvedených úpravách osobně informován, ačkoliv Statdwerke Neuwied zveřejnila na své internetové stránce své ceny a obecné sazby, jakož i smluvní úpravy. Zvýšení sazby byla kromě toho zveřejněna v regionálním tisku.

15 Před předkládajícím soudem RI tvrdil, že smlouva o dodávkách uzavřená se společností Stadtwerke Neuwied neobsahuje účinnou doložku o úpravě cen a zpochybnil tvrzení Stadtwerke Neuwied. RI má zejména za to, že společnost Stadtwerke Neuwied nebyla oprávněna upravit své ceny, že požadovaná spotřebitelská cena byla nepřiměřená a že, i kdyby jednostranné právo na stanovení cen podle § 4 AVBGasV existovalo, postrádalo by toto právo transparentnost. RI z toho vyvozuje, že zvýšení cen plynu bylo neplatné. RI mimoto podal vzájemnou žalobu, kterou se domáhal určení, že ceny stanovené dodavatelem byly nepřiměřené a neopodstatněné, a vrácení části částek, které zaplatil společnosti Stadtwerke Neuwied v období od 1. ledna 2005 do 31. prosince 2011.

16 Předkládající soud uvádí, že vyřešení sporu, který mu byl předložen, závisí na výkladu ustanovení směrnice 2003/55.

17 Konstatuje, že skutečnost, že Stadtwerke Neuwied včas a přímo neinformovala spotřebitele o zvýšení cen plynu, může zpochybnit platnost těchto zvýšení z důvodu, že požadavek průhlednosti, který vyplývá z čl. 3 odst. 3 a přílohy A písm. b) a c) směrnice 2003/55, je přímo uplatnitelný v takovém sporu, jako je spor v původním řízení, navzdory neprovedení této směrnice do německého práva během sporného období.

18 Předkládající soud nicméně upřesňuje, že jeho přístup předpokládá, že vzhledem k tomuto neprovedení je požadavek průhlednosti stanovený směrnicí 2003/55 bezprostředně použitelný a jednotlivec se jej může dovolávat vůči takové soukromoprávní společnosti, jako je Stadtwerke Neuwied, a že dodržení tohoto požadavku je podmínkou pro samotnou platnost zvýšení cen.

19 V této souvislosti zdůrazňuje, že Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr, Německo) rozhodl, že vnitrostátní ustanovení platná v době rozhodné z hlediska skutečností v původním řízení nemohou být vykládána v souladu se směrnicí 2003/55. Kromě toho uvedený soud dospěl k závěru, že tato směrnice není bezprostředně použitelná, a proto rozhodl, že taková situace nemůže vést k neplatnosti sporného zvýšení cen, a přiznal společnosti Stadtwerke Neuwied právo upravit své ceny na základě doplňujícího výkladu smlouvy o dodávkách plynu.

20 Předkládající soud se zabývá otázkou, zda ustanovení čl. 3 odst. 3 ve spojení s přílohou A písm. b) a c) směrnice 2003/55 musí být vykládána v tom smyslu, že přímé informování zákazníka o zvýšení sazeb je podmínkou platnosti zvýšení. Kromě toho si klade otázku, zda jsou tato ustanovení bezprostředně použitelná z důvodu, že v souladu s judikaturou Soudního dvora mohou být považována za bezpodmínečná a dostatečně přesná a že jsou uplatňována vůči subjektu, a sice Stadtwerke Neuwied, který lze podle judikatury Soudního dvora považovat za subjekt podléhající autoritě nebo dohledu státu nebo nadaný zvláštními právy, která jdou nad rámec ustanovení použitelných na vztahy mezi jednotlivci.

21 Za těchto podmínek se Landgericht Koblenz (zemský soud v Koblenci, Německo) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Musí být čl. 3 odst. 3 ve spojení s přílohou A písm. b) a c) směrnice [2003/55] vykládán v tom smyslu, že pokud není odběratel plynu informován včas a přímo o podmínkách, důvodech a rozsahu nadcházející změny sazby za dodávky plynu, brání to platnosti takových změn sazby?

2) V případě kladné odpovědi na tuto otázku:

Je článek 3 odst. 3 ve spojení s přílohou A písm. b) a c) směrnice [2003/55] přímo použitelný od 1. července 2004 ve vztahu k dodavatelskému podniku, který je založen podle soukromého práva (jako je GmbH založená podle německého práva), protože uvedená ustanovení této směrnice jsou bezpodmínečná, a lze je tedy použít, aniž by k tomu bylo zapotřebí prováděcího aktu, a občanovi přiznávají práva vůči organizaci, která je přes svou soukromoprávní formu podřízena státu, neboť stát je jediným podílníkem tohoto podniku?“

K předběžným otázkám

K první otázce

22 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 3 odst. 3 směrnice 2003/55 ve spojení s přílohou A písm. b) a c) této směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že pokud jsou změny sazeb, které nebyly osobně oznámeny zákazníkům, provedeny dodavatelem plynu poslední instance pouze s cílem přenést zvýšení nákladů na pořízení zemního plynu bez snahy o dosažení zisku, je podmínkou pro platnost dotyčných změn sazeb, aby tento dodavatel dodržel povinnosti průhlednosti a informování uvedené v těchto ustanoveních.

23 Je třeba připomenout, že cílem sledovaným směrnicí 2003/55 je zlepšit fungování vnitřního trhu s plynem. V této souvislosti je přístup k soustavě, který je nediskriminační, průhledný a za spravedlivé ceny, nezbytný pro to, aby fungovala hospodářská soutěž, a má prvořadý význam pro dotvoření vnitřního trhu s plynem (rozsudek ze dne 23. října 2014, Schulz a Egbringhoff, C-359/11 a C-400/11, EU:C:2014:2317, bod 39).

24 V tomto kontextu jsou ustanovení směrnice 2003/55 vedena snahami o ochranu spotřebitele, přičemž tyto snahy jsou úzce spjaty jak s liberalizací dotčených trhů, tak s cílem zabezpečit stabilní dodávky plynu, který je touto směrnicí rovněž sledován (rozsudek ze dne 23. října 2014, Schulz a Egbringhoff, C-359/11 a C-400/11, EU:C:2014:2317, bod 40).

25 Právě s ohledem na tento cíl a tyto snahy článek 3 směrnice 2003/55, který se týká povinností veřejné služby a ochrany spotřebitele, v odstavci 3 stanoví, že členské státy přijmou vhodná opatření na ochranu konečných spotřebitelů a na zabezpečení její vysoké úrovně. Mimoto mohou členské státy určit dodavatele poslední instance, aby zabezpečily dodávky zákazníkům připojeným k plynárenské soustavě. Tato opatření v každém případě zahrnují, pokud jde přinejmenším o zákazníky v domácnostech, opatření uvedená v příloze A této směrnice.

26 Příloha A písm. b) směrnice 2003/55 uvádí, že účelem opatření uvedených v čl. 3 odst. 3 je zejména zabezpečit, aby poskytovatelé služeb svým zákazníkům přímo a včas oznamovali každé zvýšení poplatků, nejpozději jedno běžné zúčtovací období poté, co zvýšení nabude účinku. Mimoto podle tohoto ustanovení členské státy zajistí, aby zákazníci mohli svobodně odstupovat od smluv, pokud nesouhlasí s novými podmínkami pro dodávky plynu. Podle přílohy A písm. c) této směrnice musí být zákazníkům poskytovány průhledné informace o uplatňovaných cenách a sazbách.

27 Je třeba konstatovat, že znění těchto ustanovení nicméně neuvádí, zda je dodržení povinností průhlednosti a informování příslušejících dodavatelům plynu podmínkou platnosti změn sazeb za poskytování dodávek plynu.

28 Soudní dvůr nicméně rozhodl, že k tomu, aby zákazníci mohli plně a účinně využít svých práv a informovaně se rozhodnout o případném odstoupení od smlouvy nebo o napadení změny ceny dodávky, musí být informováni v přiměřeném předstihu před účinností této změny o důvodech, podmínkách a rozsahu této změny (rozsudek ze dne 23. října 2014, Schulz a Egbringhoff, C-359/11 a C-400/11, EU:C:2014:2317, bod 47).

29 Z toho vyplývá, že cílem povinností průhlednosti a informování stanovených v příloze A písm. b) a c) směrnice 2003/55 je v souladu s cílem ochrany spotřebitele zajistit, aby zákazník mohl vykonat právo na odstoupení od smlouvy nebo napadnout změnu ceny dodávek.

30 Výkon tohoto práva zákazníky by přitom nemohl být zajištěn a ustanovení přílohy A písm. b) a c) směrnice 2003/55 by byla zbavena užitečného účinku, kdyby dodavatel plynu nesplnil své povinnosti průhlednosti a informování zejména tím, že by osobně neinformoval své zákazníky o zamýšlené změně sazby.

31 Je však třeba připomenout, že za zvláštních okolností věci v původním řízení jednala společnost Stadtwerke Neuwied jako „dodavatel poslední instance“ ve smyslu čl. 3 odst. 3 směrnice 2003/55 a že změny sazeb postupně provedené tímto dodavatelem měly za cíl pouze promítnout zvýšení pořizovacích nákladů na zemní plyn bez snahy o dosažení zisku.

32 Soudní dvůr přitom rozhodl, že vzhledem k tomu, že tento dodavatel plynu je povinen v rámci povinností uložených vnitrostátními právními předpisy uzavřít smlouvy se zákazníky, kteří o to požádají a kteří na to mají právo za podmínek stanovených uvedenou právní úpravou, musí být zohledněny hospodářské zájmy uvedeného dodavatele, neboť nemá volbu jiné smluvní strany a nesmí smlouvu svobodně ukončit (rozsudek ze dne 23. října 2014, Schulz a Egbringhoff, C-359/11 a C-400/11, EU:C:2014:2317, bod 44).

33 Za těchto podmínek je třeba učinit závěr, že pokud se změny sazeb dodavatele plynu omezují na promítnutí zvýšení pořizovacích nákladů na plyn do ceny plnění, aniž by se dodavatel snažil dosáhnout sebemenšího zisku, může neplatnost takových změn z důvodu osobního neinformování zákazníků vážně ohrozit hospodářské zájmy dodavatele plynu.

34 Proto pokud je dodavatel povinen zabezpečit dodávky svým zákazníkům, nemůže platnost zvýšení sazeb odpovídajících přenesení zvýšení nákladů na pořízení plynu záviset na osobním informování uvedených zákazníků. V opačném případě by hospodářské riziko, které by nesl dodavatel plynu, mohlo jak zpochybnit dosažení cíle zabezpečení dodávek stanoveného směrnicí 2003/55, tak nepřiměřeně poškodit hospodářské zájmy tohoto dodavatele.

35 Vzhledem k tomu, že osobní neinformování o změnách sazeb nicméně představuje, a to i v takovéto situaci, zásah do ochrany spotřebitele, je třeba, aby zákazníci takového dodavatele mohli smlouvu kdykoli vypovědět, a dále, aby vzhledem k tomu, že dodávky plynu jsou uskutečňovány v sazbě, s níž se zákazník nemohl seznámit před tím, než nabyla účinnosti, měl k dispozici vhodné opravné prostředky k tomu, aby se mohl domáhat náhrady škody, kterou případně utrpěl z důvodu, že byl zbaven možnosti včas vykonat právo změnit dodavatele a získat tak výhodnější sazbu. Předkládajícímu soudu přísluší, aby tyto skutečnosti ověřil.

36 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na první otázku odpovědět tak, že čl. 3 odst. 3 směrnice 2003/55 ve spojení s přílohou A písm. b) a c) této směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že pokud jsou změny sazeb, které nebyly osobně oznámeny zákazníkům, provedeny dodavatelem plynu poslední instance pouze s cílem přenést zvýšení nákladů na pořízení zemního plynu bez snahy o dosažení zisku, není podmínkou pro platnost dotyčných změn sazeb, aby tento dodavatel dodržel povinnosti průhlednosti a informování uvedené v těchto ustanoveních, s výhradou, že zákazníci musí mít možnost smlouvu kdykoli vypovědět a mít k dispozici vhodné opravné prostředky k získání náhrady škody, kterou případně utrpěli z důvodu, že jim nebyly změny osobně oznámeny.

K druhé předběžné otázce

37 S ohledem na odpověď na první předběžnou otázku není důvodné odpovídat na druhou otázku.

K nákladům řízení

38 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (sedmý senát) rozhodl takto:

Článek 3 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/55/ES ze dne 26. června 2003 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem a o zrušení směrnice 98/30/ES ve spojení s přílohou A písm. b) a c) této směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že pokud jsou změny sazeb, které nebyly osobně oznámeny zákazníkům, provedeny dodavatelem plynu poslední instance pouze s cílem přenést zvýšení nákladů na pořízení zemního plynu bez snahy o dosažení zisku, není podmínkou pro platnost dotyčných změn sazeb, aby tento dodavatel dodržel povinnosti průhlednosti a informování uvedené v těchto ustanoveních, s výhradou, že zákazníci musí mít možnost smlouvu kdykoli vypovědět a mít k dispozici vhodné opravné prostředky k získání náhrady škody, kterou případně utrpěli z důvodu, že jim nebyly změny osobně oznámeny.

Podpisy.